

твъ(хъ), Осемстотинъ и Осемтъ(хъ) стотин(и) числ. колич. въ съмъ, восемнадцать, восемьдесятъ, восемьсотъ. **Осми**, Осемнайс(е)-ти, Осемдесети восьмой, восемнадцатый, восьмидесятый. **Осемтина** (Осемтима. Ц.) или **Осмина** (при именахъ лицъ) восмеро: Деветина обесила, Осемтина на коль удри. *B. 19.*

Осѣтливъ пр. чувствительный: Дѣтето и начинающето своето съществование растение имать голѣмо сходство между себѣ си, защо-то както едното, така и друго-то сѫ нѣжни, крѣхки и необыкновенно осѣтливи. *Z. 107.*

Осѣтъ ил. св. **Осѣщамъ** ил. дл. 1) почтуя, чувствуя, ощущу, ощущаю: Лошъ сънь ли си сънуvalа, или срѣдце-то ти осѣща нѣщо? *P. 54.* Осѣщамъ азъ твой-атъ страхъ. *P. 124.* Само на Прѣславъ той осѣти миръ въ душѣ-тѣ си. *P. 130.* 2) замѣчу, замѣчаю: При тѣмъ работѣ тя наражда и дѣтца здравы и дѣлговѣчни, па не осѣти кога гы отхрани. *L. Д. 1870 р. 190.* **Осѣтъ** са **Осѣщамъ** са 1) чувствуясь, чувствуя себя: Нужда-та за преобразованія ся осѣщаше отколе въ на-рода. *ib. 1872 р. 183.* Тя като ся осѣщаче чистосърдечна, не щеше да си зема такъвъ единъ подлизурка. *ib. 1875 р. 132.* 2) догадаюсь, до-гадываюсь; угадаю угадываю: Шо мирише на бѣл тамян? Осѣти се мла-до Турче Умрѣла е бѣла Неда. *Д. 50, 55—57.* Не осети са кочяджія, Подаде й влашко ноже; Не разрѣза жѣлта дюла, Нѣ се въ сърце-ту удари—И отъ душа раздели. *Ч. 299.* Объринахъ се и съгледахъ... Ко-го, моя щерко?—Осѣти се, осѣти се дѣл майко!... Той бѣше, той са-мичакъ! *Э. Г. 34.*

Осигориѣ ил. св. **Осигорѣвамъ** ил. дл. обеспечу, обеспечиваю (см. усигориѣ): Въ кмсъ време гр. Вѣличекъ сполучи да сбере єдна сум-ма пари отъ фиорини 175,000, съ кои-то осигори приготовление-то на Експедиция-та. *Л. Д. 1876 р. 136.*

Осило с. с. жало: Видите, че азъ съмъ остроумецъ, но моята остро-та е като осилото на скорпиона (*aber mein Witz ist Skorpionstich*). *Рш. 6.*

Осіль с. м. (употребл. и какъ собир.) усы, усы (у ячменя, ржи и т.д.).

Осинъ названіе дерева осина: Осины. *Пк. 64.*

Осипнамъ (*Макед.*) ил. св. осипну (*ср. прѣшишъ*): Викафъ, ви-кафъ дур' осипнафъ, клюкафъ, клюкафъ дур' съ сключифъ. *M. 590.*

Осиро(о)машѣжъ ил. св. ср. **Осиро(о)машавамъ** ил. дл. ср. обѣ-дию, бѣдию: Народа бѣше крайно осиромашалъ. *Л. Д. 1872 р. 183.*

Осиромашжъ ил. св. **Осиромашавамъ** ил. дл. сдѣлаю бѣ-нымъ: „Богъ д' убие два божеци Че ми кѫща осиромашихте, Та ви да-дохъ кора лебецъ, Де кокошки да нахрана“. *M. 46.* Господъ сиромасы-тѣ обогатѣва, а богаты-тѣ осиромашїва. *Ч. 143.*